Klagenemnda for offentlige anskaffelser

Saken gjelder: Avklaring eller retting av tilbud. Avvisning av tilbud.

Innklagede gjennomførte en åpen anbudskonkurranse for anskaffelse av kalendere, dagplanleggere og tidtakere. Klagers tilbud ble avvist fra konkurransen på bakgrunn av avvik fra et krav om reservedeler. Klager anførte at det ikke forelå noe avvik, og at avviket uansett ikke var vesentlig. Subsidiært anførte klager at innklagede hadde plikt til å avklare forholdet. Klagenemnda kom til at innklagede hadde brutt regelverket ved å avvise klagers tilbud fra konkurransen. Det ble ikke tatt stilling til klagers subsidiære anførsel.

Klagenemndas avgjørelse 11. november 2026 i sak 2026/2038

Klager: Focus8 AS

Innklaget: Arbeids- og velferdsetaten

Klagenemndas medlemmer: Bjørn Berg, Hallgrim Fagervold og Christina Paludan Melson

Bakgrunn:

(1) Arbeids- og velferdsetaten v/ Nav Økonomi- og styringsavdelingen (heretter *innklagede*) kunngjorde 12. mai 2026 en åpen anbudskonkurranse for anskaffelse av kalendere, dagplanleggere og tidtakere. Anskaffelsens verdi var estimert til 764 380 000 kroner eks. mva. Tilbudsfrist var 18. juni 2026. Rammeavtalen skulle ha en varighet på to år. Innklagede hadde en opsjon på forlengelse av hele eller deler av avtalen flere ganger i en periode på to år, slik at rammeavtalen hadde en varighet på maksimalt fire år.

(2) Formålet med anskaffelsen var å etablere et sortiment av kalendere, dagsplanleggere og tidtakere, med en bredde som dekket majoriteten av behovene til de aktuelle brukerne. Anskaffelsen skulle også bidra til et lavutslippssamfunn, og til at de miljømessige belastningene av offentlige anskaffelser ble redusert.

(3) Anskaffelsen var delt inn i ni delkontrakter. Delkontrakt syv, åtte og ni, som denne klagen gjelder, gjaldt henholdsvis kalender installert på liten bærbar enhet, stor bærbar enhet og stasjonær enhet. Det fremgikk av *«Betingelser for konkurransen»* at leverandørene kunne inngi tilbud på én eller flere delkontrakter. For de delkontraktene leverandøren valgte å inngi tilbud på, skulle det i tillegg til produktene, tilbys tilhørende tilbehør, reservedeler og tjenester. Det var presisert at *«[d]ette betyr at alle avkrevde elementer innenfor en delkontrakt må tilbys»*.

(4) I konkurransedokumentene var det oppstilt ulike tildelingskriterier for de forskjellige delkontraktene. De ulike kriteriene og hva som inngikk i tilbudsevalueringen var nærmere spesifisert i *«Betingelser for konkurransen»*.

(5) For delkontrakt syv, åtte og ni, ville valg av tilbud skje basert på tildelingskriteriene *«Kvalitet vist gjennom behovsoppfyllelse»*, *«Totalpris»* og *«Digital sikkerhet»*. I *«Behov-*

Postadresse: Postboks 511 Sentrum 5805 Bergen
Besøksadresse: Vestre Strømkaien 13 5008 Bergen
Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

og kravspesifikasjonen» var det presisert at tildelingskriteriet *«Totalpris»* skulle vektes med 30-40 prosent. Følgende elementer inngikk i evalueringen av tildelelingskriteriet:

- *pris produkt*
- *pris forlengelseslissens 2 år for tidsbegrensede lisenser med varighet i 3 år*
- *enhetspris klargjøring for ombruk * 1*
- *timepris opplæring * 1*
- *avvik fra anskaffelsesdokumentene som ville ha økonomisk betydning for oppdragsgiver.*

Priser for reservedeler inngikk ikke som et eget punkt under dette tildelingskriteriet.

(6) Det fremgikk av vedlegg 1 til konkurransegrunnlaget *«Ivaretakelse av klima- og miljøhensyn etter FOA § 7-9»* at innklagede stilte klima- og miljøkrav i kravspesifikasjonen istedenfor å vekte klima- og miljø med tretti prosent i tildelingskriteriene. Et sentralt tiltak for å redusere klima- og miljøpåvirkningen var å forlenge levetiden til produktene. I denne sammenheng ble det vist til at innklagede ønsket å legge til rette for at produktene i større grad kunne gjenbrukes, og at det var stilt krav om to års garanti. Det var også stilt krav om at tilbehør og reservedeler skulle være tilgjengelig fem år etter avtalens utløp.

(7) I konkurransegrunnlaget var hver delkontrakt bygget opp etter en fast struktur bestående av fem felt, herunder felt B som beskrev *«krav til produktet/produktserien og eventuelt til tilbehør».* For delkontrakt syv, åtte og ni var det i felt B stilt identiske krav til produktet eller produktserien. Kravet lød som følger:

«Maskinvare (uten programvare) skal tilbys som reservedel.»

(8) Reservedel var definert som en *«[d]el som ikke endrer produktets funksjon, men som erstatter en utslitt eller ødelagt del av produktets standardkonfigurasjon»*.

(9) Avtalen omfattet også for delkontraktene syv, åtte og ni tjenesten *«Klargjøring for ombruk»*. Denne tjenesten omfattet blant annet reparasjon eller utskiftning av ødelagte og slitte deler. Det fremgikk videre av konkurransegrunnlaget at innklagede forbeholdt seg retten til å utføre reparasjoner for produktene som var omfattet av avtalen, uavhengig av om tjenesten reparasjon var inkludert i avtalen eller ikke.

(10) Konkurransegrunnlaget inneholdt også bestemmelser om leveringstid. Det var presisert at produkter og tilbehør skulle leveres innen ti virkedager fra bestillingen var mottatt, mens reservedeler skulle leveres innen fem virkedager fra bestillingen var mottatt.

(11) Det fremgikk videre av konkurransegrunnlaget at alle delene som et produkt bestod av, og som kunne være hensiktsmessig å bytte ut, skulle tilbys som reservedeler. For tilbehør og reservedeler skulle leverandørene i bilag 2 produkt- og prisskjema oppgi til hvilket produkt eller hvilke produkter, tilbehøret eller reservedelene kunne benyttes. Det var presisert at *«[t]ilbud på tilbehør og reservedeler gis i bilag 2 under aktuelle arkfaner»*.

(12) I produkt- og prisskjemaet var det videre presisert at leverandørene skulle oppgi alle tilbudte produkter, tilbehør, reservedeler og tjenester. Bilaget inneholdt ett ark per delkontrakt, i tillegg til et ark for tilbehør og et ark for reservedeler. Under hver delkontrakt var det inntatt en kolonne for *«Enhetspris klargjøring for ombruk u/mva»* og

«Pris forlengelseslisens». I arket for reservedeler skulle leverandørene blant annet oppgi pris, leverandørens artikkelnummer, hvilken delkontrakt reservedelen tilhørte, type reservedel, egennavn på reservedel og hvilket produkt reservedelen tilhørte.

(13) Det fremgikk av konkurransedokumentene at alle avvik fra konkurransegrunnlaget skulle være presise, entydige og fremgå klart av tilbudet. Videre var det presisert at leverandøren hadde risikoen for uklarheter i tilbudet, og at oppdragsgiver ville avvise tilbud som inneholdt vesentlige avvik fra anskaffelsesdokumentene, herunder fra behov- og kravspesifikasjonen og kontraktsvilkårene. Dersom det forelå avvik, ville det foretas en vesentlighetsvurdering av avviket.

(14) Før tilbudsfristens utløp mottok innklagede 13 tilbud, herunder fra Focus8 AS (heretter *klager*). Klager leverte tilbud på delkontrakt en, to, tre, fire, fem, syv, åtte og ni.

(15) Klagers tilbud for delkontrakt syv, åtte og ni ble avvist 5. august 2026, som følge av vesentlig avvik fra anskaffelsesdokumentene. Avvisningen var begrunnet med at klager ikke hadde tilbudt maskinvare uten programvare som reservedel for disse tre delkontraktene. Innklagede viste til at dette var et absolutt krav, og la dermed til grunn at avviket var vesentlig.

(16) Klager påklaget avvisningsbeslutningen 6. august 2026. I klagen ble det bedt om at avvisningen ble omgjort. Klager sendte utfyllende opplysninger 10. og 11. august 2026. Innklagede opprettholdt avvisningsbeslutningen 17. august 2026. Opprettholdelsen av avvisningsbeslutningen ble påklaget 24. august 2026. Innklagede opprettholdt avvisningsbeslutningen 2. september 2026.

(17) Klagen ble brakt inn for Klagenemnda for offentlige anskaffelser den 8. september 2026. Klagebehandling startet 9. september 2026, jf. forskrift 15. november 2002 nr. 1288 om klagenemnd for offentlige anskaffelser (heretter *klagenemndsforskriften*) § 13 siste punktum.

(18) Innklagede har bekreftet at kontraktsinngåelse avventes til klagenemnda har behandlet klagen, og saken er derfor gitt prioritert behandling.

(19) Nemndsmøte i saken ble avholdt 26. oktober 2026.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

(20) Innklagede har brutt anskaffelsesregelverket ved å avvise klagers tilbud som følge av vesentlig avvik fra anskaffelsesdokumentene, på grunn av manglende oppfyllelse av kravet til maskinvare uten programvare som reservedel. Klagers tilbud inneholder ikke avvik, og innklagede kan kreve oppfyllelse i henhold til kravet. Behov- og kravspesifikasjonen går foran prisskjemaet, med mindre en endring er spesifisert i tilbudet, og klager er kontraktsrettslig bundet til å levere maskinvare som reservedel i samsvar med kravene i behov- og kravspesifikasjonen. Kravet innebærer at innklagede skal kunne bestille utskiftning av enheter uten å belaste en programvarelisenskostnad. Det er uomtvistet at klager har tilbudt produktet og vil være forpliktet til å levere produktet ved behov for utskiftning. Den fysiske utskiftningsenheten er ikke en kvalitativt annen ytelse enn hovedproduktet. Grunnen til at varelinjen ikke ble inntatt, er at klager ikke opererer med en lisensmodell. Det påløper dermed ingen programvarekostnad ved

utskiftning av maskinvare. Prislinjen som ikke er utfylt, kan i høyden utgjøre en uklarhet med hensyn til om produktet kan bestilles som *«reservedel»*. Den eneste relevante forskjellen mellom en alminnelig bestilling og en reservedelsbestilling av produktet, er fem dagers ulik leveringstid.

(21) Subsidiært anføres det at avviket ikke er vesentlig. Det aktuelle kravet er ikke kategorisert som et *«absolutt krav»*, *«minstekrav»*, *«minimumskrav»* eller lignende. Konkurransegrunnlaget bruker heller ikke en slik terminologi, og varsler tvert imot om en konkret vesentlighetsvurdering ved avvik. Ved vurderingen av avvik fra krav som ikke er absolutte, skal det ses hen til hvor stort avviket er, hvor viktig forholdet det avvikes fra er, og i hvilken grad avviket vil kunne forrykke konkurransen. Dette er uforenelig med en automatisk avvisningsregel.

(22) Avviket er heller ikke på andre måter vesentlig. Det påståtte avviket har ingen reell betydning for innklagede eller for konkurransen. Avviket har ikke gitt en konkurransefordel, og reservedelsprisen inngår ikke i totalprisevalueringen for delkontrakt syv, åtte eller ni. Dersom klagenemnda skulle komme til at det foreligger et avvik, har avviket en begrenset og formell karakter. Det bakenforliggende formålet som kravet skulle sikre, er oppfylt og ivaretatt i klagers tilbud.

(23) Atter subsidiært anføres det at innklagede skulle ha avklart forholdet, jf. forskriften § 23-5. Etter § 23-5 kan oppdragsgiver be leverandørene om å klargjøre, utdype, presisere eller supplere mottatte opplysninger og dokumentasjon, forutsatt at tilbudet ikke forbedres. I enkelte tilfeller kan oppdragsgiver også ha en avklaringsplikt. Dette gjelder i tilfeller der uklarheten i tilbudet skyldes en uklarhet i konkurransegrunnlaget. Det aktuelle kravet er upresist, og passer kun en del av leverandørmarkedet som opererer med særskilte lisensmodeller. En avklaring ville heller ikke ha forbedret tilbudet.

Innklagede har i det vesentlige anført:

(24) Innklagede har ikke brutt regelverket ved å avvise klagers tilbud fra konkurransen. Det følger av konkurransegrunnlagets ordlyd, struktur og formål at kravet om at *«[m]askinvare (uten programvare) skal tilbys som reservedel»* er et obligatorisk og absolutt krav. Kravet er formulert som et ubetinget *«skal»*-krav, og er gjentatt særskilt for hver av de aktuelle delkontraktene og inngår som en del av den etterspurte leveransen. Leverandørene må dermed forstå at de skal tilby en separat reserveytelse som kan bestilles uavhengig av hovedproduktet. Klager har ikke tilbudt maskinvare som en separat reservedel, og tilbudet oppfyller dermed ikke konkurransegrunnlagets absolutte krav.

(25) Behov- og kravspesifikasjonen skiller tydelig mellom lisensforpliktelser og maskinvareforpliktelser. Det er stilt egne krav knyttet til vederlagsfri erstatningslisens, og maskinvare uten programvare som reservedel. Et tilbud om gratis erstatningslisens oppfyller dermed ikke kravet om reservedel. En slik forståelse av konkurransegrunnlaget ville gjort kravet til reservedel for delkontraktene overflødig. Avviket er vesentlig. Det foreligger dermed en avvisningsplikt, jf. § 24-8 (1) bokstav b.

(26) Innklagede hadde ikke plikt eller adgang til å avklare forholdet i klagers tilbud. Det aktuelle forholdet kunne uansett ikke vært avhjulpet gjennom en avklaring. Tilbudet manglet en særskilt bekreftelse på oppfyllelse av reservedelkravet, i tillegg til en nærmere identifikasjon eller betegnelse av reservedelen, produkt- eller artikkelreferanse. Klagers tilbud manglet også en separat pris eller annen entydig prisangivelse.

Klagenemndas vurdering:

(27) Klager har deltatt i konkurransen, og har saklig klageinteresse, jf. forskrift om klagenemnd for offentlige anskaffelser § 6. Klagen er rettidig. Konkurransen gjelder anskaffelse av kalendere, dagsplanleggere og tidtakere, som er en vareanskaffelse. Anskaffelsens verdi er estimert til 764 280 000 kroner ekskl. mva. I tillegg til lov 17. juni 2016 nr. 73 om offentlige anskaffelser (heretter *loven*) følger anskaffelsen forskrift 12. august 2016 nr. 974 om offentlige anskaffelser (heretter *forskriften*) del I og del III, jf. forskriften §§ 5-1 og 5-3.

(28) Klagenemnda skal ta stilling til om innklagede har brutt regelverket ved å avvise klagers tilbud for delkontrakt syv, åtte og ni fra konkurransen som følge av vesentlige avvik fra konkurransegrunnlaget.

(29) Det følger av forskriften § 24-8 (1) bokstav b at oppdragsgiver *«skal»* avvise et tilbud som *«inneholder vesentlige avvik fra anskaffelsesdokumentene»*.

(30) Avvik foreligger dersom oppdragsgiver, ved å akseptere tilbudet, ikke kan kreve oppfyllelse i henhold til konkurransegrunnlaget, jf. blant annet LB-2019-85112. Hvorvidt et tilbud inneholder avvik, beror på en tolkning av tilbudet i lys av konkurransegrunnlaget. Leverandøren har risikoen for uklarheter i tilbudet, og oppdragsgiver har risikoen for uklarheter i konkurransegrunnlaget, jf. forskriften §§ 14-1 (5) og 23-3 (2). Utgangspunktet for tolkningen av konkurransegrunnlaget er hvordan det fremstår for rimelig opplyste og normalt påpasselige leverandører, se for eksempel høyesteretts avgjørelse i HR-2025-1098-A (Consto), avsnitt 46.

(31) Klager har anført at de har akseptert rammeavtalen uten avvik, og at det dermed ikke foreligger noe avvik fra anskaffelsesdokumentene. Klagenemnda bemerker innledningsvis at selv om det gis en generell erklæring i et tilbud om at det ikke inneholder avvik, eller at samtlige forpliktelser aksepteres, er det den objektive tolkningen av hva tilbudet reelt inneholder som er avgjørende. Nemnda kan heller ikke se at konkurransegrunnlaget inneholder strenge tolkningsregler ved motstrid mellom tilbudsdokumenter, slik klager påstår. Det er inntatt en punktliste over strukturen på konkurransegrunnlaget, og en punktliste med ønsket struktur på tilbudet. Ingen av punktene angir at noen av dokumentene skal ha forrang ved motstrid.

(32) Anskaffelsen omfatter kalendere, dagplanleggere, tidtakere med tilhørende tilbehør og reservedeler. Det fremgikk av betingelsene for konkurransen at for de tre delkontraktene klagen gjelder, skulle det tilbys produkter, tilbehør, reservedeler og tjenester. Videre var det presisert at alle avkrevde elementer innenfor en delkontrakt måtte tilbys. Slik konkurransedokumentene er utformet, tilsier dette at leverandørene måtte tilby både produkter, tilbehør, reservedeler og tjenester.

(33) I konkurransegrunnlaget var det stilt «*[k]rav til produktet/produktserien*», herunder krav om at *«[m]askinvare (uten programvare) skal tilbys som reservedel»*. Den separate maskinvaren, uten programvare, skulle oppgis i prisskjemaets arkfane for reservedeler. Kravet var identisk for delkontrakt syv, åtte og ni. For tilbehør og reservedeler skulle det oppgis til hvilket produkt eller produkter tilbehøret eller reservedelen kunne benyttes. I konkurransedokumentene var reservedel definert som *«[d]el som ikke endrer produktets funksjon, men som erstatter en utslitt eller ødelagt del av produktets standardkonfigurasjon»*.

(34) Det aktuelle kravet innebærer etter sin ordlyd at selve maskinvaren skal tilbys som reservedel, separat fra programvaren, slik at den kan erstatte utslitt eller ødelagt maskinvare. I motsetning til komponenter som skjerm og batteri, som kan byttes ut enkeltvis, forutsetter en utskiftning av maskinvaren at man erstatter enheten i sin helhet. Sett i sammenheng med konkurransegrunnlaget for øvrig, må kravet forstås slik at innklagede skulle kunne bytte ut maskinvaren uten å samtidig måtte betale for ny programvare eller lisens for kalender.

(35) En slik forståelse er i samsvar med innklagedes forklaring. I forbindelse med klagesaken har innklagede forklart at den naturlige forståelsen av kravet, er at innklagede skal kunne anskaffe en utskiftingsenhet uten å måtte kjøpe ny programvare eller lisensrettigheter. Innklagede har også anført at kravet ikke kan forstås slik at innklagede ber om en *«teknisk ubrukelig enhet uten nødvendig fastvare eller andre komponenter som gjør maskinen operativ»*. Slik klagenemnda forstår innklagede, skal maskinvaren inneholde en fastvare og et operativsystem. En fastvare er en innebygd programvare som styrer maskinvarekomponentene, mens et operativsystem gjør det mulig å bruke enheten og kjøre programvarer. Det bes dermed ikke om en helt tom maskinvare.

(36) Etter klagenemndas syn, er det avgjørende om innklagede, ved bytte av maskinvare, må betale for mer enn selve maskinvaren, det vil si også for ny applikasjonsprogramvare eller lisensrettigheter. En applikasjonsprogramvare er en programvare som sørger for at enheten utfører en bestemt brukerfunksjon, som for delkontrakt syv, åtte og ni vil være en kalenderapplikasjon. Formålet med kravet er dermed å sikre at maskinvaren skal kunne skiftes ut uten å måtte betale for ny kalenderapplikasjon eller lisensrettigheter på nytt.

(37) Det er etter dette klagenemndas syn at det fremgikk klart av konkurransegrunnlaget at det for delkontrakt syv, åtte og ni skulle tilbys maskinvare som reservedel, uten å måtte betale for programvare og lisens på nytt, og at denne reservedelen skulle oppgis i prisskjemaet i fanen for reservedeler.

(38) I prisskjemaets arkfane for reservedeler, hadde klager verken oppført eller priset maskinvare uten programvare for de aktuelle delkontraktene. Klagers tilbud ga derfor ikke noe grunnlag for å fastslå at klager hadde tilbudt maskinvaren separat fra programvaren i samsvar med kravet. I forbindelse med klagesaken, har klager forklart at klager ikke operer med en lisensmodell, og at det derfor ikke påløper programvarekostnad verken ved kjøp av maskinvare som hoveddel eller reservedel. Klager mener derfor at det ikke er forskjell på om klager tilby maskinvaren som hoveddel eller reservedel, dersom det skulle være nødvendig med en ny maskinvare. Slik saken er dokumentert og opplyst for klagenemnda, fremgår dette imidlertid ikke av klagers tilbud. Som nevnt er det ikke angitt noe pris for ny maskinvare som reservedel, og det foreligger dermed en uklarhet knyttet til hvilken pris innklagede må betale for ny maskinvare. Klagenemnda bemerker også at det foreligger en usikkerhet knyttet til leveringstid, da det er ulik leveringstid på hoveddel og reservedeler. Klagers tilbud inneholder ingen holdepunkter som indikerer at de vil levere ny maskinvare som reservedel i løpet av fem virkedager, som er kravet til leveringstid for reservedeler. Det foreligger dermed et avvik.

(39) Klagenemnda går så over til å vurdere om avviket i klagers tilbud er *«vesentlig»*.

(40) Ordlyden *«vesentlig»* gir anvisning på en viss terskel. Om denne terskelen er nådd, beror på en konkret objektiv vurdering av betydningen av avviket, jf. Høyesteretts avgjørelse i sak HR-2025-1098-A (Consto), avsnitt 42. Sentrale momenter i vesentlighetsvurderingen

er *«[k]arakteren av kravet det avvikes fra, hvor stort avviket er, viktigheten av bestemmelsene det avvikes fra, kravets betydning for oppdragsgiver, om avviket er egnet til å forrykke konkurransen mellom leverandørene, om avviket er egnet til å forrykke risikoen i kontraktsforholdet, og i hvilken grad avviket kan prissettes»*, jf. Consto, avsnitt 42, med henvisning til NOU 2024:9 Ny lov om offentlige anskaffelser, Andre delutredning, side 194. Videre er det sentralt om avviket er til hinder for en objektiv sammenligning av tilbudene, jf. Consto, avsnitt 80, med henvisning til praksis fra EU-domstolen.

(41) Avvik fra *«absolutte krav»*, *«minstekrav»*, *«minimumskrav»* eller lignende skal som den klare hovedregel anses som *«vesentlige»*, og automatisk føre til avvisning av tilbudet uten noen nærmere vurdering av avvikets betydning, jf. klagenemndas avgjørelse i stornemndssak 2025/1014, avsnitt 46-49. Vurderingstemaet for om et krav er absolutt, er om en rimelig opplyst og normalt påpasselig leverandør, basert på en konkret og objektiv tolkning av anskaffelsesdokumentene, vil forstå det aktuelle kravet som absolutt, jf. Høyesteretts avgjørelse i sak HR-2025-1098-A (Consto), avsnitt 56.

(42) Det aktuelle kravet er ikke omtalt som et *«absolutt krav»*, *«minstekrav», «minimumskrav»* eller lignende i konkurransedokumentene. Kravet er plassert i felt B i behov- og kravspesifikasjonen, som beskriver *«krav»* til produktet eller produktserien. Konkurransedokumentene inneholder ikke noe informasjon som tilsier at disse kravene er absolutte, eller at ethvert avvik fra disse kravene skal føre til avvisning. Plasseringen av kravet tilsier dermed at kravet er bindende, men ikke nødvendigvis absolutt. Dette er i tråd med kravets ordlyd, hvor ordet *«skal»* stiller et tydelig krav til leverandørene. Etter klagenemndas syn er dette imidlertid ikke tilstrekkelig for å konstatere at kravet er absolutt. En rimelig opplyst og normalt påpasselig leverandør må derfor forstå anskaffelsesdokumentene slik at kravet til reservedeler ikke er absolutt, og dermed ikke vil føre til automatisk avvisning av tilbudet. Avviket må dermed vurderes konkret gjennom en vesentlighetsvurdering.

(43) Spørsmålet blir dermed om avviket er *«vesentlig»* ut fra en objektiv vurdering av avvikets betydning.

(44) Klagers tilbud inneholdt ikke opplysninger om en separat leveringsforpliktelse for maskinvare som reservedel. Tilbudet inneholdt heller ingen pris. Det fremgikk imidlertid at behov- og kravspesifikasjonen for delkontrakt syv, åtte og ni, at reservedeler ikke skulle inngå i evalueringen av tildelingskriteriet «*Totalpris*». Avviket har dermed ikke forrykket konkurransen ved å direkte påvirke prisevalueringen, eller gitt klager en direkte konkurransefordel i prisevalueringen.

(45) Formålet med det aktuelle kravet var å kunne skifte ut maskinvare, uten å måtte anskaffe en ny programvarelisens. Selv om klagers tilbud ikke inneholder noen opplysninger om en separat leveringsforpliktelse, fremgikk det av klagers prisskjema at lisensen ikke hadde noen utløpsdato. Dette var presisert for alle de tre delkontraktene.

(46) Etter en konkret tolkning av konkurransegrunnlaget, kan ikke klagenemnda se at det er noen reell forskjell mellom å tilby maskinvare uten programvare som reservedel og tilby nytt hovedprodukt som reservedel, når det gjelder den fysiske enheten som innklagede skal få levert. Forskjellen ligger i den eventuelle prisforskjellen som følge av at det ikke på nytt skal betales for programvare og lisens knyttet til denne enheten.

(47) Uklarheten i klagers tilbud ligger i det mangelfullt utfylte prisskjemaet, og det blir dermed utelukkende et spørsmål om hvilken pris innklagede må betale i de tilfellene det er behov for et erstatningsprodukt til en eksisterende bruker, fremfor en helt ny bestilling. Den mangelfulle utfyllingen av prisskjemaet representerer dermed kun et formalavvik ved at prisskjemaet ikke er korrekt utfylt i henhold til konkurransegrunnlagets instruksjoner. Et formalavvik uten betydning for hvordan tilbudet skal tolkes, er ikke et vesentlig avvik, se eksempelvis klagenemndas avgjørelse i sak 2025/1529, avsnitt 56.

(48) Når det gjelder avviket knyttet til leveringstid på fem virkedager for ny maskinvare som reservedel, kan nemnda heller ikke se at dette utgjør et vesentlig avvik. Klagers anførsel fører dermed frem.

(49) Klagenemnda er etter dette kommet til at innklagede har brutt regelverket ved å avvise klagers tilbud for delkontrakt syv, åtte og ni etter § 24-8 (1) bokstav b.

(50) Som følge av det resultat klagenemnda har kommet til, tas det ikke stilling til klagers subsidiære anførsel.

Konklusjon:

Arbeids- og velferdsetaten har brutt regelverket for offentlige anskaffelser ved å avvise klagers tilbud fra delkontraktene syv, åtte og ni.

For Klagenemnda for offentlige anskaffelser,

Christina Paludan Melson

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur